

## Thuis en op de groep werken aan het hervinden van gezinsbalans

Fealynn is een leuke meid van 14 die zelf heel goed weet wat ze wil. Die duidelijke eigen mening zorgde thuis steeds vaker voor problemen. Omdat de situatie op een gegeven moment onhoudbaar werd, dreigde zelfs volledige uithuisplaatsing. Die kon gelukkig worden afgewend door Fealynn aan te melden voor Deeltijdbehandeling in Oss, een initiatief van Koraal en Amarant. Daardoor kon ze gedeeltelijk thuis blijven wonen in haar vertrouwde omgeving. Daarnaast werkt ze bij de Deeltijdbehandeling onder deskundige begeleiding aan haar hulpvragen. In een woning in de wijk, samen met andere jeugdigen. Sommige komen net als zij uit een thuissituatie, andere verblijven er tijdelijk aan het einde van een 24-uursbehandeling wanneer de stap om weer thuis te gaan wonen nog net te groot is. Hoe ervaren Fealynn en haar vader Dave de Deeltijdbehandeling?



"Thuis hadden we elke dag ruzie", zegt Dave. "We zagen de oplossingen niet meer en hadden écht de hulp van iemand anders nodig om ons gezinsleven weer op de rit te krijgen." Om hulp

vragen was een lastig besluit, mede gelet op de voorgeschiedenis van Fealynn. "Papa had mij beloofd dat ik nooit meer terug hoefde naar een woongroep. Ook al is Deeltijdbehandeling

geen woongroep, voor mij voelde dat wel zo. Ik was teleurgesteld en verdrietig. Achteraf ben ik wel blij dat we die stap hebben gezet, want het gaat nu veel beter."

## Twijfels

De eerste dag op de Deeltijdbehandeling kan Fealynn zich nog goed herinneren: "Ik moest huilen, vooral toen papa wegfietsde. Ik heb die avond veel op mijn kamer gezeten, bij mijn knuffels." Dave had aanvankelijk twijfels: "Doe ik hier wel goed aan? Je geeft je dochter toch uit handen. Aan de ene kant gaf het me ruimte om weer op adem te komen en aan mijzelf te werken. Aan de andere kant miste ik haar de hele dag. Maar ik heb mezelf altijd voor ogen gehouden dat we het ergens voor doen."

## Werken aan herstel

"De eerste zes weken zijn de oriëntatieweken", vertelt Fealynn. "Ik verbleef op de groep en ging overdag naar school. Tijdens deze oriëntatieweken kijkt het behandelteam wie je bent, waar de problemen zitten, hoe je omgaat met frustraties en hoe zij daarbij kunnen helpen." Ondertussen kreeg Dave wekelijks thuis begeleiding. "Ik kon mijn ei kwijt, aangeven waar ik tegenaan liep en wat ik graag wilde veranderen. Belangrijk voor mij was dat de communicatie tussen Fealynn en mij weer lekker zou lopen en dat ze gezag en leefregels zou accepteren. Daar werk je aan totdat ze geleidelijk steeds vaker thuis komt, met begeleiding vanuit de Deeltijdbehandeling."



*Fealynn: "Ik kon best opvliegerig reageren, vooral als dingen niet gingen zoals ik het wilde. Nu denk ik eerst na voordat ik wat zeg en leg ik uit waarom ik iets wil. Dat lukt niet altijd, maar wel stukken beter."*

"De eerste dag dat ik weer thuis kwam was Kerstavond", vertelt Fealynn. "Dat verliep niet vlekkeloos, maar het ging goed genoeg om weer een aantal dagen thuis te wonen." Dave en Fealynn hadden nauw contact met hun eigen begeleiders. Zij hielpen bij het overwinnen van obstakels en het maken van afspraken. Fealynn: "Ik kon best opvliegerig reageren, vooral als dingen niet gingen zoals ik het wilde. Nu denk ik eerst na voordat ik wat zeg en leg ik uit waarom ik iets wil. Dat lukt niet altijd, maar wel stukken beter."

## Schema met taken

"Samen met de begeleiding maakten we elke week een schema", vult Dave aan. "Met huishoudelijke taken, zoals de kamer opruimen en het in- en uitruimen van de vaatwasser. Vanaf het moment dat Fealynn thuis kwam uit school totdat ze naar bed ging, we maakten het allemaal inzichtelijk. Als ze daar problemen mee had, bekeken we waarom ze dat niet wilde en hoe we het konden oplossen. Ook kon ik bij de Deeltijdbehandeling meekijken hoe ze het aanpakten. Dat gaf ook inzichten, waardoor het thuis makkelijker liep. Fealynn wist beter waar ze aan toe was. Als er nood aan de man was, konden we terugvallen op de begeleiding. Ook toen ze weer alle dagen thuis was. Dat was heel prettig. De begeleiding was echt top!"

## Toekomst

De laatste behandeldag voelde dubbel. Fealynn lacht: "Ik was wel blij, want ik mocht weer naar huis. Maar het was ook moeilijk, want ik had daar een hele leuke vriendin en ik had en een fijne band opgebouwd met de begeleiding. Ik ben er bijna een jaar geweest." En hoe ziet Dave de toekomst? "Het blijft hard werken voor ons allebei om alles in goede banen te laten leiden, maar ik heb er alle vertrouwen. We hebben samen een mooi leerproces meegemaakt." ■